

Η ΕΘΝΙΚΗ ΕΟΡΤΗ ΚΑΙ Ο ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΣ ΤΥΠΟΣ

Σεμνήν και ἐπιβάλλουσιν τελετὴν διωργάνωσεν ἡ «Ἐταιρεία τοῦ Περιοδικοῦ τύπου» στέψασα τὴν παραμονὴν τῆς Ἑθν. εορτῆς διὰ μεγαλοπρεπῶν ἐκ δάφνης στεφάνων τοὺς ἐν τῷ Ἀ' Νεκροταφείῳ τάφους τοῦ Κοραΐ, τοῦ Κολοκοτρώνη, τοῦ Κανάρη καὶ τοῦ Ἀνδρούτσου. Εἰς τὸν πένθιμον ἑορτασμὸν παρέστη ὁ κ. ὑπουργὸς τῶν Ἑσωτερικῶν, ὁ γραμματεὺς τοῦ Δήμου καὶ πλείστοι, ἰδίᾳ ἐκ τοῦ ὑποδούλου Ἑλληνισμοῦ.

Ἐπὶ τοῦ τάφου τοῦ Κοραΐ προσεφώνησεν, ἐντολῇ τῆς Ἐταιρείας, ὁ διευθυντὴς τῆς «Παναγοθήκης» ὡς ἑξῆς :

«Τοὺς τάφους τριῶν ἐπιφανεστάτων πρωταθλητῶν τοῦ ὑπὲρ Ἀνεξαρτησίας ἱεροῦ ἀγῶνος, τὰ δοτὰ τῶν ὁποίων φιλοτιμόγῳ, ἀλλὰ καὶ ζηλοτύπῳ κρατεῖ εἰς τὰς ἀγκάλας τῆς ἡ γῆ αὐτῆς τῶν μεγάλων Ἱστορικῶν ἀναμνήσεων, ἡ «Ἐταιρεία τοῦ Περιοδικοῦ Τύπου» Ἀθηνῶν ἀπηχοῦσα πόθον εὐλαβῇ καὶ ἀγκοινοῖ, στέφει ἐπὶ τῇ ἐπετείῳ τῆς ἐνδόξου ἡμέρας μὲ δάφνης στεφάνους.

Δάφνη ἀπλὴ, ἀλλ' ἀμάραντος· προσήκει εἰς τὰ λείψανα τῶν ἡρωικῶν προμάχων τῆς Πατρίδος, ἥτις, μετὰ τόσα μαρτύρια καὶ τόσους διωγμούς, χάρις εἰς τὴν ἐθελοθυσίαν αὐτῶν, ἀνέστη ὡς ὁ Θεάνθρωπος, ἵνα κηρύξῃ καὶ πάλιν τὸ Εὐαγγέλιον τῆς ἐλευθερίας καὶ ἐγκολπωθῇ τὴν σημαίαν τοῦ Πολιτισμοῦ. Ἡ δάφνη εἶνε τὸ μᾶλλον ἀρμόζον ἐπιμνημόσυνον θυμιάμα, μὲ τὸ ὁποῖον τὸ Ἔθνος, ἐλευθερον ἢ δουλεῖον, περιβάλλει τὰ τιμημένα ὀνόματά των. Ὁ δαυλὸς τοῦ Κανάρη, ὅστις ἐμνηκύνθη εἰς στήλην πυρὸς διασκορπίσας τὰ σκότη τῆς δουλείας, ἡ στρατηγικὴ ιδιοφυΐα τοῦ Κολοκοτρώνη, ὅστις ὑπῆρξεν ὁ ἄνερ στέμματος κραταιὸς ἡγεμὼν τοῦ Μωρεῶς, ἡ πολυμήχανος τόλμη τοῦ Ὀδυσσεῦς Ἀνδρούτσου, ὅστις ἀπθανατίσθη εἰς τὴν Γραβιὰν καὶ ἐξέπνευσεν ἐπὶ τοῦ Ἀθανάτου τῆς Ἀκροπόλεως Βράχου, ἀποτελοῦν τὰς χαρακτηριστικτέρας ἐκδηλώσεις τῆς Μεγάλης Ἑποποιίας. Εἰς τὸν σεμνὸν τοῦτον περίβολον συνηγῆθσαν αἱ ἐκφραστικώτεραι φωνογονωμαὶ τῆς νεωτέρας Ἑθνικῆς δόξης : ὁ πυρπολητὴς ἐκ τῶν Νήσων, ὁ στρατάρχης τῆς Πελοποννήσου, ὁ ἀρχηγὸς τῆς Ἀνατολικῆς Ἑλλάδος.

Στέφαντες σήμερον τοὺς τάφους τῶν τριῶν τούτων ἐνδόξων ἡρώων, στέφομεν ἅμα νοερώς καὶ πάντας τοὺς ὑπὲρ πίστεως καὶ πατρίδος εὐκλεῶς ἀγωνισμένους. Ἀλλὰ πρὶν ἢ καταθέσωμεν τὰ θαλερὰ κτερίσματα ἐπὶ τῶν τάφων ἐκείνων, οἵτινες ἐν τῇ ἀπλότῃ αὐτῶν ἐγκλείουσι τόσῳ μεγάλῃ δόξαν καὶ τόσῳ φωτεινῇ ἱστορίᾳ, πρὸ τοῦ παλλεύκου μανσωλείου σου προσερχόμενοι, Ἀδαμάντιε Κοραΐ, γεραρεῖ τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Γένους πρόδρομε, καταθέτομεν φύλλα δάφνης, ταπεινοὶ ἀλλὰ πιστοὶ ἐργάται τοῦ καλῶν, τοῦ ὁποίου σὺ ὑπῆρξας ὁ ὑπέρροχος καὶ ἀπαράμιλλος Διδάσκαλος. Στεφανοῦμεν σέ, ὅστις ἔζησας μὲ τὸν ἄβυστον πόθον τῆς ἀπελευθερώσεως τῆς Πατρίδος· σέ, ὅστις ὑπὲρ τοῦ πνευματικοῦ καὶ ἡθικοῦ μεγαλείου τῆς πᾶσαν ἀφίερωσας τὴν διάνοιαν· σέ, ὅστις ἀνεδείχθη εἰς χρόνους περιπετειώδεις καὶ ἐπωδύνους, τῶν Ἑλληνικῶν γραμμάτων ὁ σοφὸς καὶ ἐμπνευσμένος Ἱεροφάντης».

Εἴτα ἐπακολούθησεν ἡ στέψις τῶν ἄλλων τάφων, προσφωνησάντων ἐνθουσιωδῶς τῶν συναδέλφων κ. κ. Αἰ. Σπηλιωτοπούλου καὶ Σ. Τσαλούχου. Ἡ εορτὴ ἐνεποίησεν εἰς πάντας τοὺς παρευρεθέντας βάθυτάτην συγκίνησιν.

ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Ἐν τῷ Παρνασσῷ ὁ κ. Λάμπρος ἀνεκοίνωσε νέα περὶ τῆς κόρης τῆς Λήμνου, ἥτις ἔδωκεν ὕλην εἰς τὸ γνωστὸν δράμα τοῦ Προβελεγγίου, ὁ ὁποῖος ὡς ποιητῆς, δὲν ἠρεύνησε πηγὰς, ἀλλ' ἀπλῶς ἐκ τῆς παραδόσεως ἐνεπνεύσθη.

Ἐν παλαιὸν βιβλίον περιήλθεν εἰς χεῖρας τοῦ κ. Λάμπρου, ὁ ὁποῖος εὗρεν εἰς ἐξαμέτρους λατινικοὺς στίχους πληροφορίας τινὰς περὶ τῆς κόρης τῆς Λήμνου. Ἰδίως ἐξαίρεται ἡ ἀνδρεία τῆς εἰς τὴν ὑπεράσπισιν τῆς πατρίδος αὐτῆς ἐναντίον τῶν Τούρκων, ὅτε ὁ ἡρωϊσμός αὐτῆς ἐκλείσθη διὰ τῆς παραδόσεως.

Ὁ κ. Ἀδαμαντίου ὠμίλησε περὶ τῶν φραγκικῶν ἐπιδράσεων εἰς τὴν ἀρχιτεκτονικὴν τοῦ Μιστρά.

Εἰς τὰς Ἑλληνικὰς χώρας, ἂν ἐξαίρεσωμεν τὴν Ρόδον καὶ τὴν Κύπρον, ἐλάχιστα ἔχνη παρατηροῦνται ἐπιδράσεως τῆς γοθτικῆς ἀρχιτεκτονικῆς. Εἰς τὴν Χαλκίδα, εἰς παλαιὰν βασιλικὴν ἀνοικοδομηθεῖσαν ἐπὶ Φραγκοκρατίας, ὑπάρχουν ἔχνη φραγκικῆς ἐπιδράσεως. Ὁμοίως καὶ εἰς τὸν ναὸν τοῦ Δαφνίου καὶ εἰς ἐκκλησίαν κατεστραμμένην τῶν Ἀθηνῶν, τὴν Ὑπαπαντήν, εἰς τὰς ὑπηρείας τῆς Ἀκροπόλεως.

Ἐν δὲ τῇ Πελοποννήσῳ εἰς τὴν Ἀνδραβίδαν, τὴν πρωτεύουσιν τοῦ πριγκιπάτου τῆς Ἀχαΐας, σώζονται τὰ λείψανα λατινικῆς ἐκκλησίας, τῆς Ἀγίας Σοφίας, καὶ παρὰ τὸν Ἀλφεῖον τῆς Παναγίας τῆς Ἰσοβάς.

Ἰδίως ὅμως εἰς τὴν πολύτιμον νεκρόπολιν τοῦ Μιστρά, τὸ Γεράκι, παρατηροῦμεν περισσότερα ἔχνη φραγκικῆς ἐπιδράσεως εἰς τὴν ἀρχιτεκτονικὴν τῶν ναῶν. Εἰς τὸν Μιστράν ἔχομεν ὀλίγητα τεκμήρια γοθτικῆς ἀρχιτεκτονικῆς. Τόξα τινὰ γοθικά, κοσμήματα τινὰ παραθύρων τῶν Παλαιῶν, ἰδίως δὲ τοῦ πύργου τῆς Περιβλέπτου καὶ τὸ κωδωνοστάσιον τῆς Παντανάσσης. Ὡς τύπος ὅμως τοῦ κωδωνοστασίου τούτου ἐχρησίμευσεν τὸ ὥραιον τοῦ Ἀφεντικῷ.

Τὴν αἰτίαν τῶν ἐπιδράσεων τούτων εὕρισκει ὁ κ. Ἀδαμαντίου εἰς τὰς ξένας ἡγεμονίδας, αἱ ὁποῖαι ἔζησαν εἰς τὸν Μιστράν, γεγόμεναι σύζυγοι τῶν δεσποτῶν. Εἰς τὰς ἤδη δὲ γνωστὰς Ἰταλίδας δεσποίνας προσέθηκε καὶ μίαν Γαλλίδα, τὴν Ἰσαβέλλαν ντὲ Λουζινιάν, τῆς ὁποίας τὸ μονόγραμμα ἀναγινώσκεται ἐπὶ μαρμάρου τοῦ Μουσείου Μιστρά.

Εὐρίσκει δὲ ὁ κ. Ἀδαμαντίου εἰς Κυπρίου χρόνον γράφους καὶ τὴν εἰδήσιν, ὅτι ἡ κόρη τοῦ δεσπότη Θεοδώρου Β' Ἑλένη ὑπανδρεύθη τὸν Ἰωάννην Β' καὶ ἔγεινε ῥήγαινα τῆς Κύπρου. Αἱ ἐπιδράσεις ὅμως αὐταὶ εἶνε μόνον ἐξωτερικαί, χωρὶς νὰ μεταβάλλωσι τὴν φύσιν τῆς βυζαντινῆς ἀρχιτεκτονικῆς, ἡ ὁποία ἔμεινε πιστὴ εἰς τὰς παραδόσεις αὐτῆς. Οὕτω καὶ ἡ μελέτη τῆς ἀρχιτεκτονικῆς, ὡς καὶ ἡ μελέτη τῆς λογοτεχνίας δεικνύει, ὅτι οὐδεμία ξενικὴ κατὰκτησις ἡδυνήθη νὰ ἀλλοιώσῃ τὸ ἑλληνικὸν πνεῦμα.

Εἰς τὴν Ἀμερικανικὴν ἀρχ. σχολὴν ὠμίλησεν ὁ κ. Β. Χιλ περὶ τοῦ Ἀνατολικοῦ μέρους τοῦ Ἑρεχθείου, καὶ ὁ κ. Β. Δινσμουρ περὶ τῶν Προπυλαίων.

Εἰς τὴν Γερμανικὴν ἀρχ. σχολὴν ὠμίλησεν ὁ κ. Οὐγκο Πρίντς περὶ τῆς ἀρχαίας Κρητικῆς θρησκείας καὶ ὁ κ. Δαίρπεφελδ περὶ ἀνασκαφῶν ἐν Ὀλυμπίᾳ καὶ Πίσᾳ (παρὰ τὴν Ὀλυμπίαν).

Οἱ ἀναχωρήσαντες διὰ Καίρον, ὅπως ἀντιπροσωπεύουν τὴν Ἑλλάδα εἰς τὸ Ἀρχαιολογικὸν Συνέδριον Ἀρχαιολόγοι, θὰ κάμουν τὰς ἑξῆς ἀνακοινώσεις : Ὁ κ. Καββαδίας θὰ ὁμιλήσῃ «περὶ ἀρχαίων Ἑλληνικῶν πολιτισμῶν». Ὁ κ. Σπ. Λάμπρος «περὶ τῆς γενέσεως τοῦ δικεφάλου αἵετος καὶ τῶν εἰκόνων τῶν

